

Bogár László : Ki kit gy?z le?

2025 április 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Egy évvel a választások el?tt részben akár érthet?k is lennének azok az örvénylések, amelyeket a látványtechnikai felszínen átélhetünk, de a lényeg mégis csak az volna, hogy e „fecseg?” felszín alatti hallgatag mélység lényegi összefüggéseit próbáljuk megérteni.

Ma már szinte mindenki számára evidencia, hogy világrendszerváltást élünk át. És hogy ez attól ilyen drámai, mert

három ciklusvég egymást er?sít? hatása teszi felfoghatatlan erej?vé mindezt. Az els? szint az amerikai birodalom agóniája, az a nyilvánvaló tény, hogy Amerika is lassan végére ér az évszázadának, és egy világbirodalom eddigi formájának megrendülése az egész világ számára megrázó esemény. Tovább súlyosbítja ennek hatásait, hogy ezzel a nyugati nemzetállamok által megjelenített hatszáz éves nyugati hegemónia is összeomlani látszik, a Nyugat alkonya utolsó fázisába lép anélkül, hogy sejtelmünk lenne arról, mi is jön, egyáltalán mi jöhet ezután. Különös tekintettel arra, hogy a Kelet is nyugatosítva lett, Kína esetében egyenesen „szupernyugatosítva". És végül, de abszolút nem utolsósorban legalább is megrendülni látszik az a több, mint háromezer éve a világot meghatározó létszervez?dési mód, amely a globális él?sköd?ként a világ folyamatos kifosztására épül.

E három ciklusvég felfoghatatlanul komplex interferenciái olyan kiszámíthatatlanná teszi a világban zajló folyamatokat, hogy minden lokalitásban bármikor láncreakciószer? folyamatok indulhatnak el.

Ami a közvetlen jöv?ben legvalószín?bbnek látszik az az, hogy a három meghatározó szerepl?, Amerika, Kína és Oroszország „háromtest birodalma" tesz kísérletet a világfolyamatok ellen?rzés alatt tartására. Ám még alig kezd?dött el ennek az új globális fegyelmez? hatalmi konstrukciónak a létrehozása, máris két igen veszélyes kihívással kell szembenéznie. Az egyik, hogy e változás elkezdéséhez el?ször még „konszolidálni" kell a Donald Trump nevéhez köthet? „újbirodalom" pozícióját, mert igaz ugyan, hogy az „óbirodalmat" nagy erej? ütés érte, de a jelek szerint visszavágni készül. A másik, hogy a „háromtest" triumvirátus mindig instabil képz?dmény, mert közülük két test mindig összefoghat a harmadik ellen, és mivel Oroszország a gyengébb, így Amerika Oroszországhoz való közeledése máris kiváltotta Kína visszacsapását az ázsiai regionális „háromtest birodalom" (Kína, Japán, Korea) létrehozására irányuló leplezetlen törekvésével. Az igazán rossz hír azonban az, hogy most már mindhárom globális birodalomrész (Egyesült Államok, Oroszország, Kína) Európa meggyengítésében és befolyási övezetekre tagolásában érdekelt. És mivel a magyar miniszterelnök kivételével valamennyi európai ország uralmi reprezentánsa egyre elvakultabban reménykedik abban, hogy ez az új birodalmi kísérlet csak egy kisiklás, és rövid id?n belül helyreáll a „rend", vagyis „visszajön" az óbirodalom, ez végleg meg is pecsételi Európa sorsát.

Európa uralmi struktúráinak idiotizmusát jól jelzi, hogy most éppen diadalmasan hadat üzen az új „háromtest birodalom" mindhárom tagjának úgy, hogy közben az önálló politikai és katonai ereje leginkább a burleszk kategóriájába tartozik, gazdasági ereje pedig soha nem látott szintekre süllyed. E kaotikus világrendszerváltás így valamennyi európai országban, és így Magyarországon is új „rendszerváltást" provokál. Nagyon fontos hangsúlyozni, hogy e „rendszerváltás" nem feltétlenül jár kormányváltással, de ez csak akkor lehetséges, ha a fennálló kormány képes arra a „hajt?kanyar" man?verre, amit az új világrend megkövetel. Ez a „U turn" ahogy az angol mondja az amerikai, orosz és kínai elnökkel személy szerint is jó kapcsolatokat felépíteni és üzemeltetni képes magyar miniszterelnök számára viszonylag egyszer?nek látszik, ám az így egyre ellenségesebb európai közeg és az a tény, hogy a jó kapcsolat ellenére helyzetünket és jöv?nket a geopolitikai státusunk határozza meg, mégis csak iszonyú kihívást jelent.

Európa felosztása nyomán igen nagy valószín?séggel tartósan romlanak majd a magyar társadalom általános életviszonyai, így egyre nehezebb feladat lesz annak megértetése, hogy mindez nem a 2010 óta fennálló kormány és berendezkedés hibája, hanem a világrendszerváltás kikerülhetetlen következménye. A Fidesz 2010 óta fennálló stabil uralma annak köszönhet?, hogy ez egy Orbán Viktor által virtuóz módon üzemeltetett nemzeti nagykoalíció, amely legalább féltucat „bels? pártból" áll. A helyzet kikerülhetetlen és tartós romlása történetének legnagyobb próbatételét jelenti majd e nagykoalíció számára.

A politikai kihívás lényege nagyon leegyszer?sítve a következ?. Eddig a magyar társadalom legalább kétharmada számára evidencia volt, hogy ez a nemzeti nagykoalíció a „legkisebb rossz", vagyis minden más, ami a helyére kerülhetne, az még rosszabb. A még a destruktív óbirodalom által felépített és most már a destruktív európai uralmi struktúrák által finanszírozott „váltópárt" viszont azt igyekszik elhitetni, hogy a Fidesz a „legnagyobb rossz", vagyis bármi jönne is a helyébe, az csak jobb lehet. Ez azért veszedelmes stratégia, mert eleve elhárítja magától a bizonyítási kényszert, vagyis nem kell indokolnia, hogy ? miben s miképpen „jobb", elég azt deklarálnia, hogy ? „más". Most, egy évvel a választások el?tt elég nehéz megjósolni, hogy a két társadalom-lélektani logika melyike lesz a meggy?z? a választók többsége számára. Minden attól függ, hogy sikerül-e a globális hatalmi és hatalomgazdasági térben számunkra kijelölt térben a lehet? legjobb pozíciót elfoglalni. Nem lesz egyszer? feladat.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló